

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

СУЧАСНІ ТРЕНДИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ПЕРСПЕКТИВИ І ЗДОБУТКИ

Матеріали навчально-наукової конференції
з міжнародною участю
24 березня 2022 року

ПОЛТАВА – 2022

Конференція внесена до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозіумів та науково-практичних конференцій, що проводитимуться у 2022 р., затвердженого Міністерством охорони здоров'я України, Національною академією медичних наук України, Українським центром наукової медичної інформації та патентно-ліцензійної роботи, та до Переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки в системі Міністерства освіти і науки України на 2022 рік, затвердженого Державною науковою установою «Інститут модернізації змісту освіти» Міністерства освіти і науки України.

Редакційна колегія:

- Ждан В. М.** – ректор закладу вищої освіти, головний редактор;
- Дворник В. М.** – перший проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
- Аветіков Д.С.** – проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи;
- Старченко І. І.** – начальник навчального відділу, заступник головного редактора;
- Лещенко Т. О.** – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки, відповідальний редактор;
- Золотарьова Є. В.** – редактор редакційно-видавничого відділу;
- Нетудихата О. М.** – методист вищої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти;
- Левадна В. В.** – методист першої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти, відповідальний секретар.

«Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки», (2022; Полтава)

Матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки», 24 берез. 2022 р. [Текст].– Полтава: ТОВ «АСМІ», 2022. – 335 с.

ISBN 978-966-182-661-7

У збірнику опубліковані статті, присвячені питанням застосування у закладах вищої освіти інноваційних методів і прийомів організації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти; впровадження у систему освіти новітніх технологій та технічних засобів навчання, науково-методичного супроводу; розвитку та вдосконалення дистанційних технологій у навчальному процесі; використання досвіду зарубіжних медичних закладів як складової реформування вищої медичної освіти з метою досягнення високого рівня професійної компетентності лікарів.

За зміст публікацій відповідальність несуть автори.

УДК 378.001.1

спостерігач сприймав їх як реальні. Технології віртуальної, доповненої й змішаної реальності містять потужний потенціал для вирішення основних завдань освітнього процесу. Їх використання впливає на всі компоненти пізнавальної активності здобувачів освіти;

– мобільні технології в навчанні (використання мобільних технологій як окремо, так і спільно з іншими інформаційно-комунікаційними технологіями для організації навчального процесу незалежно від місця й часу. Одним із найпоширеніших способів використання мобільних технологій у навчанні є принцип BYOD (Bring Your Own Devices – «взьми свій власний пристрій»);

– STEM-освіта (напрямок у освіті, в умовах використання якого в навчальних програмах посилюється природничо-науковий компонент із застосуванням інноваційних технологій);

– робототехніка і 3D-технології в освіті (освітня робототехніка – міжпредметний напрямок навчання здобувачів освіти з використанням роботів і робототехнічних систем, у процесі якого інтегруються знання зі STEM-предметів. Навчання з використанням 3D-технологій сприяє розвитку образного й просторового мислення, творчих здібностей і навичок здобувачів освіти, формуванню вмінь моделювати тривимірні об'єкти тощо);

– кодінг для дітей (у цифровому суспільстві комп'ютерні програми – основа бізнесу, маркетингу, науки, медицини й багатьох інших галузей. Навчання програмуванню (кодінгу) сприяє розвитку аналітичного й логічного мислення, здатності розв'язувати складні проблеми, роботи в команді тощо).

Отже, у сучасних умовах розвитку цифрових технологій забезпечення якісної освіти в Україні можливе лише завдяки визначенню напрямів модернізації освітніх систем з урахуванням сучасних світових освітніх трендів. Цифрова трансформація освіти відкриває широкі перспективи для підвищення ефективності навчального процесу, поглиблення професійності науково-педагогічних працівників і набуття ними нових, складніших компетентностей. Обізнаність освітян у сучасних світових освітніх трендах підвищує їхню мотивацію щодо необхідності професійного розвитку й сприяє підготовці нового покоління висококваліфікованих фахівців.

Список використаної літератури

1. Карплюк С. О. Особливості цифровізації освітнього процесу у вищій школі. Інформаційно-цифровий освітній простір України: трансформаційні процеси і перспективи розвитку: матеріали методологічного семінару НАПН України, 4 квітня 2019 р. / за ред. В. Кременя, О. Ляшенка; укл. А. В. Яцишин, О. М. Соколюк. – К., 2019. – С. 188 – 197.
2. Кучерак І. В. Цифровізація та її вплив на освітній простір у контексті формування ключових компетентностей / І. В. Кучерак // Теорія і методика професійної освіти. – 2020. – Вип. 22, – т. 2. – С. 91 – 94.
3. Морзе Н. В. 3D-картування цифрової компетентності в системі освіти в Україні / Н. В. Морзе, В. П. Вембер, М. А. Гладун // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2019. – Т. 70, № 2. – С. 28 – 42.
4. Морзе Н. В. Організація STEAM-занять в інноваційному класі / Н. В. Морзе, В. П. Вембер, М. А. Бойко, Л. О. Варченко-Троценко // Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. – 2020. – № 8. – С. 88 – 106.
5. Струтинська О. В. Сучасні освітні тренди в умовах розвитку цифрового суспільства / О. В. Струтинська, М. А. Умрик // Інформаційно-комунікаційні технології в освіті. – 2020. – Вип. 26. – С. 201 – 205.

ОПАНУВАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ДІАГНОСТИКИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ

Ананьєва М.М., Фаустова М.О., Лобань Г.А., Чумак Ю.В.

Полтавський державний медичний університет

Для підвищення якості знань і пізнавальної активності здобувачів освіти при вивченні складних сучасних методів діагностики слід чітко структурувати матеріал, що вивчається, максимально використовувати візуальні макети, техніки й процедури проведення реакції, пояснювати принципи дії й провідні напрями її використання.

Ключові слова: мікробіологія, сучасні методи, ідентифікація, діагностика, освоєння дисципліни.

To improve the quality of knowledge and cognitive activity of students during the study of complex modern diagnostic methods, the composition of the material studied should be structured clearly, visual models, techniques and procedures of conducting the reaction should be made maximum use of, principles of operation and main directions of its use should be explained.

Key words: microbiology, modern methods, identification, diagnostics, mastering the discipline.

В історичному аспекті розвиток науки відбувався паралельно з розвитком технологій. Зокрема, у мікробіології суттєвий прорив був зроблений із моменту створення Антоні ван Левенгуком наукової мікроскопії.

У наш час дослідники не уявляють вивчення мікроорганізмів без застосування передових технологій, сучасних бактеріологічних, генетичних та імунологічних аналізаторів. Отримані дані дають поштовх до появи абсолютно нових методів у ідентифікації мікроорганізмів, що важко культивуються, і діагностики багатьох інфекційних хвороб [2; 5-7].

Сучасні тенденції розвитку медицини задають темп для подачі матеріалу в умовах вищої школи. Завданням викладача є не лише вивчення дисципліни в рамках робочої навчальної програми дисципліни, а й ознайомлення здобувачів освіти з появою трендових технологій у галузі ідентифікації й діагностики при вивченні матеріалу та оволодінні практичними навичками на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології.

Це дає можливість підготувати майбутніх лікарів до освоєння суміжних дисциплін, таких як інфекційні хвороби, шкірні й венеричні хвороби, внутрішні хвороби та ін.; започаткувати формування клінічного мислення й професійних компетенцій.

Золотим стандартом у мікробіології є проведення бактеріологічного методу діагностики, мета якого –

виділення чистої культури збудника та його ідентифікація. З розвитком лабораторних технологій у цій галузі можливості даного методу значно розширилися. Поруч із рутинним класичним культуральним методом поширеними стали бактеріологічні аналізатори, мас-спектрометрія, хемілюмінесценція, генетична ідентифікація виділеної чистої культури бактерій.

Сучасні методи діагностики детально вивчаються на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології з використанням різноманітних освітніх технологій та інтерактивних форм навчання.

При оволодінні матеріалом дисципліни здобувачі освіти зіштовхуються з низкою труднощів. Це пов'язано з недостатньою мотивацією до вивчення дисципліни в третьому семестрі освітнього процесу й недостатніми навичками самостійної роботи щодо мікробіологічних, вірусологічних та імунологічних методів дослідження, оскільки дисципліна лежить у прикордонній площині між фундаментальними базовими науками й клінічними прикладними курсами.

Для підвищення якості знань і пізнавальної активності здобувачів освіти при вивченні складних сучасних методів діагностики слід чітко структурувати матеріал, що вивчається, максимально використовувати візуальні макети техніки й процедури проведення реакції, принципи дії та основні напрями її використання. У результаті ми маємо допомогти здобувачеві досягти чіткого осмислення конкретної мети проведення реакції та вміння інтерпретувати результати, ознайомитися зі специфічною термінологією.

Краще засвоєння матеріалу буде досягнуто, якщо здобувач освіти розуміє біохімічні особливості, генетичні й антигенні властивості мікроорганізмів, на яких базуються сучасні методи діагностики.

Так, при опануванні теми «Ріст і розмноження бактерій. Виділення чистих культур мікроорганізмів та їх ідентифікація» вивчаються хромогенні середовища для вивчення культуральних властивостей і первинної диференціації близькоспоріднених бактерій та використання бактеріологічних аналізаторів, робота яких заснована на ідентифікації чистої культури мікроорганізмів на рівні виду з використанням цільових біохімічних тестів. Біохімічні аналізатори дозволяють одночасно визначити профіль чутливості виділеного штаму до антибіотиків [3].

Разом зі здобувачами освіти визначаємо такі переваги методу як ширший спектр ідентифікації за короткий період часу (2-6 годин), зручний варіант оформлення відповіді з позначенням відсотка точності ідентифікації, індивідуальний профіль чутливості в умовах, коли кожен штам може нести різні гени стійкості до антибіотиків.

Серед недоліків варто виділити обов'язкове отримання чистої культури для приготування однорідного інукулюму, ступінь каламутності якого визначається за МакФарландом та індивідуально для кожного мікроорганізму, що неможливо для бактерій, які важко культивуються.

При опануванні теми «Сучасні методи діагностики інфекційних захворювань» студенти ознайомлюються з метою й принципами проведення гібридизації нуклеїнових кислот, полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР), ДНК мікропіпуванням, секвенуванням нуклеїнових кислот як методами ідентифікації нуклеїнових кислот мікроорганізму.

Гібридизація нуклеїнових кислот проводиться за допомогою зондів ДНК. Зонд – одно- або дволанцюговий фрагмент нуклеїнової кислоти. Для виявлення аналога у зразку еталонний ланцюг обробляється флюорохромом. Гібридизація проходить успішно, якщо стандарт повністю комплементарний мішені. Це одночасно перевага і недолік, якщо йдеться про точкові мутації окремих штамів.

ПЛР у реальному часі зі зворотною транскрипцією дозволяє створити не тільки копії певного фрагмента ДНК або РНК, а і визначити кількість цих копій. Реакція ґрунтується на трьох базових стадіях:

- денатурація нуклеїнових кислот;
- відпал олігонуклеотидних праймерів;
- елонгація (полімеризація).

Явними перевагами є ідентифікація за умови концентрації дуже малої кількості генетичного матеріалу збудника безпосередньо в біологічному зразку, отримання швидкого результату 5-24 годин із моменту взяття проби, надійна ідентифікація, відсутність контамінації.

Основні недоліки – наявність наборів праймерів лише для ідентифікації типових комерційних мікроорганізмів, висока чутливість (виявлення ДНК бактерій нормофлори, що є присутньою нижче порога інфікування), помилково-позитивні результати від контамінації продуктами реакції [1].

ДНК-мікрочіпи – генні чіпи, які дозволяють проводити диференціацію між близькоспорідненими видами, що актуально, наприклад, при внутрішньогруповій ідентифікації стрептококів груп *S.mitis* і *S.sanguinis*, де йдеться про вузькогенетичний профіль праймерів і зондів.

Його переваги: детекція за 1 годину в зразках біологічних рідин об'ємом від 2 до 400 мкл. Метод може досягати чутливості до 100%, має широкий спектр ідентифікації бактерій безпосередньо зі зразка пацієнта. Недоліки: вимагає постійного розвитку еталонних зондів [8].

Секвенування нуклеїнових кислот (за Сенгером) при роботі з чистою культурою дає повну інформацію про геном бактерій із метою ідентифікації й виявлення генів стійкості бактерій. Можлива робота зі змішаною культурою. Принцип роботи заснований на зворотній термінації й охоплює такі базові стадії:

- відпал праймерів із високою щільністю;
- ампліфікація за допомогою ПЛР;
- зчитування інформації термінаторами, міченими флюорохромом;
- послідовне розщеплення термінаторів для створення великої кількості повторних послідовностей [3;8].

Основні переваги – можливість удосконалення ПЛР і максимальний час детекції – 24 години. Серед недоліків – залежність від різноманітності еталонів.

Абсолютно новий підхід до детекції мікроорганізмів пропонує метод мас-хроматоспектрометрії. Метод ефективний щодо поліпептидів і полісахаридів і включає кілька етапів, що базуються на фізико-хімічних властивостях речовин.

Перший крок – вимірювання за допомогою лазера маси молекул зі зразка, вбудованого в матрицю.

Другий крок – молекули зразка іонізують у гарячому шлейфі абльованих газів, що утворилися, і направляють у мас-спектрометр, який реєструє відношення маси до заряду (m/z) іонів. У результаті зразка формується мас-спектр, створюючи чіткий профіль для конкретного зразка. Більшість бактеріальних молекул, що спостерігають за

допомогою мас-спектрометра, є рибосомними білками з певними масами для конкретних білків бактерій, які дають початок мас-спектрам [7].

Переваги методу – швидкість діагностики (кілька хвилин), точність результатів.

Недоліки: ефективний на підтвердження видової належності виділеної чистої культури, не здатний диференціювати таксономічно споріднені бактерії (*S. pneumoniae* від коменсальних стрептококів) [4].

При вивченні складних сучасних методів ефективна групова робота, коли доповідачі готують презентації щодо реакцій, що вивчаються, і вступають у діалог з «опонентами» про призначення реакції, обговорюють переваги й недоліки її використання в умовах першої, другої та третьої ланок надання медичної допомоги. Не зайвою буде візуалізація матеріалу за умови відповідного технічного оснащення аудиторій. Вивчення сучасних методів діагностики дає приклад узагальнення й систематизації матеріалу, отриманого студентами раніше, для виведення їх на рівень осмислення й усвідомленого засвоєння матеріалу, що вивчається.

Список використаної літератури

1. Anton-Vazquez V. et al. Rapid versus standard antimicrobial susceptibility testing to guide treatment of bloodstream infection //Cochrane Database of Systematic Reviews. – 2021. – №. 4.
2. Ananieva Mariia M., Mariia O. Faustova, G. A. Loban' et.al Kocuria rosea, kocuria kristinae, leuconostoc mesenteroides as caries-causing representatives of oral microflora // Wiadomosci Lekarskie — 2017, T. LXX, Nr 2, Cz II. 296–298.
3. Chen X. et al. Comparison of traditional methods and high-throughput genetic sequencing in the detection of pathogens in pulmonary infectious diseases //Annals of Translational Medicine. – 2021. – Т. 9. – №. 8.
4. Larsson L. Gas chromatography and mass spectrometry. – CRC Press, 2018. – С. 153-168.
5. Mu D. S. et al. Metatranscriptomic and comparative genomic insights into resuscitation mechanisms during enrichment culturing //Microbiome. – 2018. – Т. 6. – №. 1. – С. 1-15.
6. Nemes, Elisa, et al. "Optimization and interpretation of serial QuantiFERON testing to measure acquisition of Mycobacterium tuberculosis infection." *American journal of respiratory and critical care medicine* 196.5 (2017): 638-648.
7. Sloan A., Wang G., Cheng K. Traditional approaches versus mass spectrometry in bacterial identification and typing //Clinica Chimica Acta. – 2017. – Т. 473. – С. 180-185.
8. Váradí L. et al. Methods for the Detection and Identification of Pathogenic Bacteria: Past, Present, and Future //Chemical Society reviews. – 2017. – Т. 46. – №. 16. – С. 4818-4832.

ФАСИЛІТАЦІЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Андрейко С.С., Бобух В.В.

Фаховий медико-фармацевтичний коледж Полтавського державного медичного університету

Досліджено зміст поняття фасилітації; визначено, якими специфічними якостями має володіти фасилітатор у освітньому процесі медичного закладу вищої освіти.

Ключові слова: фасилітатор, фасилітація, освітній процес, медичний заклад вищої освіти, викладач, здобувач освіти, учасник освітнього процесу.

The meaning of the concept of facilitation is investigated; it is determined what specific qualities a facilitator should have in the educational process of a medical institution of higher education.

Key words: facilitator, facilitation, educational process, medical institution of higher education, teacher, applicant, participant of educational process.

Постановка проблеми. Професії сфери «людина – людина» (до якої, власне, належить і медична галузь) завжди були найскладнішими в підготовці фахівців і реалізації діяльності. У пріоритеті стала необхідність володіння особливими якостями, що сприяють постійному саморозвитку, самовдосконаленню і здатності впливати на розвиток і вдосконалення інших. Саме це й покладено в основу фасилітативних процесів, що реалізуються під час навчання студентів медичних закладів вищої освіти.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Фасилітація як предмет наукового пізнання викликала науковий інтерес лише протягом останнього десятиліття. Її досліджували і продовжують вивчати найчастіше як психологічну категорію (І. Авдєєва, О. Андрєєв, Т. Бенглі, М. Беррі, А. Брокбенк, О. Врубльовська, С. Даунінг, П. Лушин, Дж. Хірон, Е. Штойер та ін.) і педагогічну (О. Галіцан, О. Гнатишина, Р. Дімухаметов, О. Козіна, В. Кузьменко, О. Майер, Г. Межина, С. Ромашина, Н. Софій, Л. Тігоніна, Н. Фісун, Щ. Шахматова, Б. Яковлев та ін.)

Мета статті: дослідити зміст поняття фасилітації й визначити, якими специфічними якостями має володіти фасилітатор у освітньому процесі медичного закладу вищої освіти.

Викладення основного матеріалу. Фасилітація (англ. facilitate – допомагати, полегшувати, сприяти) – 1. Стиль управління, за якого суб'єкт управління поєднує функції керівника, лідера, а також учасника групової динаміки [1]. Фасилітаторами називають психологів, педагогів, консультантів, психотерапевтів, що працюють із групами [1]. 2. Психологічна техніка, що використовує емпатію, розуміння, увагу, безумовне прийняття, толерантність, співчуття; допомагає розкрити в клієнтові оптимізм, довіру, ті природні здібності, якими людина керується неусвідомлено.

М. Казанжи [3] стверджує, що фасилітація не здійснюється в широкому спектрі ситуацій протягом досить тривалого часу. Адже фасилітативність не є якістю, життєво необхідною індивіду в кожний момент його існування. Наприклад, педагоги, окрім турботи про особистий розвиток здобувача освіти, також забезпечують засвоєння навчальної програми. А особа, наділена стійкими фасилітативними якостями, може видаватися оточенню надмірно нав'язливою й такою, що втручається в особистий простір інших.

Зміст

ЗОВНІШНЯ АКРЕДИТАЦІЯ ОСВІТНО-ПРОФЕСІЙНИХ ПРОГРАМ У СИСТЕМІ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Ждан В.М., Дворник В.М., Аветиков Д.С., Бєляєва О.М.</i>	3
РОЛЬ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧА ОСВІТИ В ЯКОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРІ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ <i>Акімов О.Є., Назаренко С.М., Міщенко А.В., Денисенко С.В., Костенко В.О.</i>	6
ПЕРСПЕКТИВНА МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ <i>Акімов О.Є., Назаренко С.М., Соловійова Н.В., Денисенко С.В., Костенко В.О.</i>	7
СУЧАСНІ ТРЕНДИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ: РЕАЛІЇ Й ПЕРСПЕКТИВИ <i>Амосова Л. І., Андріянова О. Ю., Солошенко Ю. І., Уласевич Л. П., Павленкова О. С.</i>	9
ОПАНУВАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ДІАГНОСТИКИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ <i>Ананьєва М.М., Фаустова М.О., Лобань Г.А., Чумак Ю.В.</i>	11
ФАСИЛІТАЦІЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Андрейко С.С., Бобух В.В.</i>	13
ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ «ФЕЙСБУК» ТА «ІНСТАГРАМ» У ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ <i>Бажан Є.А., Бажан Т.О.</i>	15
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ <i>Безшапочний С.Б., Зачепило С.В., Гасюк Ю.А.</i>	17
УПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ НАВЧАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОПАНУВАННЯ КЛІНІЧНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ» <i>Безшапочний С.Б., Лобурець В.В., Соннік Н.Б., Подовжній О.Г., Лобурець А.В.</i>	18
ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК РОБОТИ З ІНФОРМАЦІЄЮ В ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я» <i>Бєлікова І.В., Хорош М.В., Костріков А.В., Руденко Л.А.</i>	20
ДОСВІД ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ МЕДИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ <i>Бичко М.В.</i>	22
САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ДО БЕЗПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ В ПЕРІОД КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ <i>Бичко М.В.</i>	24
ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ПЕРЕГЛЯДУ Й ОНОВЛЕННЯ ОСВІТНО-ПРОФЕСІЙНИХ ПРОГРАМ «МЕДИЦИНА» І «ПЕДІАТРІЯ» НА ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ <i>Білаш С.М., Коптев М.М., Проніна О.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О.</i>	26
ДИСЦИПЛІНА «АНАТОМІЯ І ФІЗІОЛОГІЯ З ЕЛЕМЕНТАМИ БІОМЕХАНІКИ ЖУВАЛЬНОГО АПАРАТУ ЛЮДИНИ» – ПЕРШИЙ КРОК ДО ФОРМУВАННЯ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ЗУБНИХ ТЕХНІКІВ <i>Білаш С.М., Олійніченко Я.О., Проніна О.М., Коптев М.М., Пирог-Заказникова А.В.</i>	28
УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ОРТОДОНТІЇ ПДМУ <i>Білоус А. М., Лучко О. В., Нестеренко О. М., Дмитренко М. І.</i>	30
ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ <i>Бобирьова Л.Є., Прилуцький К.Ю., Пікуль К.В., Ільченко В.І., Дуднікова А.М., Дворник І.Л., Муравльова О.В.</i>	32
ЕТНОПСИХОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ПРАКТИЦІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ <i>Богиня Л.В.</i>	34
ПОРІВНЯННЯ МЕТОДИК ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ПРЯМОЇ ЛАРИНГОСКОПІЇ В ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ІЗ ФАХУ «АНЕСТЕЗІОЛОГІЯ» <i>Бодулев О. Ю., Адамчук Н. М., Могильник А. І., Холод Д. А.</i>	36
ПРОФОРІЄНТАЦІЯ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ І ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА КАФЕДРІ ГІСТОЛОГІЇ, ЦИТОЛОГІЇ ТА ЕМБРІОЛОГІЇ <i>Борута Н.В., Шепітько В.І., Стецук Є.В., Лисаченко О.Д., Вільхова О.В., Якушко О.С., Скотаренко Т.А., Рудь М.В., Данилів О.Д., Левченко О.А.</i>	38